

31. RÉVAI ANDRÁS KÁROLYI MIHÁLYHOZ

(London, 1945. február 16.)

Mélyen tisztelt Elnök Úr,

Elnök Úr november közepén szíves volt fogadni, amikor is átadtam Elnök Úrnak Balássy Antal barátom üzenetét és tolmácsoltam Balássynak Elnök Úrhoz intézett kérdéseit.¹ Elnök Úr szíves volt kilatásba helyezni, hogy eme kérdéseket írásban megválaszolja. Minthogy Balássy barátom októberi levelére most már mielőbb válaszolni szeretnék, bátor vagyok emlékeztetni Elnök Uramat fenti beszélgetésünkre, azzal a kéréssel, hogy Balássy kérdéseire adott válaszát hozzám eljuttatni szíveskedjék.

Kérem Elnök Úr, fogadja őszinte tiszteletem nyilvánítását

OSZK K 400. f. (fogalmazvány)

¹ Balássy Antal diplomata, a washingtoni magyar követség tanácsosa a Bárdossy-kormány hadüzenete után szakított a magyar kormánnyal, az USA-ban maradt és csatlakozott Eckhardt Tibor „Független Magyarországiért” mozgalomhoz, majd Eckhardt félreállítása után 1942-től annak vezetője lett és együttműködött a Vámbéry vezette Demokratikus Magyarok Amerikai Szövetségével. Károlyi, aki elutasított minden kapcsolatot Eckhardttal, az új helyzetben helyeselte a Balássyval való együttműködést. B. memorandumában főleg afelől érdeklődött, mit tud tenni Károlyi Mihály Magyarország jobb békefeltételeinek érdekében. A memorandum B. naiv optimizmusáról tanúskodik – egy barátságos beszélgetést Jan Masarykkal úgy értelmezett, mintha utóbbi, illetve Csehszlovákia kész lenne hivatalosan elismerni a trianoni határok igazságtalan voltát. Károlyi válaszát nem ismerjük.

32. KÁROLYI MIHÁLY RÉVAI ANDRÁSHOZ

(London, 1945. február 20.)

Február 16-i levelére válaszolva, van szerencsém Balássy Antal úr Ön által hozzám juttatott kérdéseit az alábbiakban megválaszolni:

1. Egyetértek.

2. Egyetértek abban, hogy mindenkit be lehet vonni az antifasiszta egységfrontba, ha az illető minden kertelés nélkül és minden félreértés kizárásával elfogadja az általunk kidolgozott programot, és a nyilvánosság előtt, tettekkel bizonyítja be, hogy ezért áldozatot is tud hozni. Ez természetesen nem vonatkozik azokra, akik háborús bűnösök vagy túlságosan kompromittáltak magukat Németország és a feudálfaszizmus mellett.

Természetesen nyugati tőkére szükségünk van, de ezt csak akkor fogadhatjuk el, ha a nyújtandó segítséget nem kötik olyan politikai feltételekhez, amelyek célkitűzéseinkkel ellentétesek.

3. Egyetértek.

4. Magától értetődő, hogy valamennyi Szövetséges Hatalommal jó viszonyban kívánunk élni, de hozzátenném, hogy már csak geográfiai okoknál fogva is, az oroszokkal való barátság egy árnyalattal fontosabb. Felesleges talán hangsúlyoznom, hogy feltétlenül a teheráni és a yaltai konferenciák határozatai alapján állunk, és szerény lehetőségeinkhez képest nekünk is mindent el kell követnünk, hogy a nagyhatalmak együttműködése biztosítva legyen. Ettől függ a béke.

5. Az ebben a pontban foglaltak már idejüket múlták azzal, hogy Vörös, illetve Miklós tábornokok, azaz az ancien régime emberei írták alá a fegyverszünetet, ami annyit jelent, hogy a régi rendszer emberei Canossát jártak, mert a Függetlenségi Front pártjainak képviselőire ez nem áll, hiszen ők kezdettől fogva háború- és németellenesek voltak.

6. Mindenekelőtt le kell szegeznem, hogy a határkiigazítás kérdésében nem mindig voltam „silent”.¹ Hivatkozhatom cikkekre, beszédekre és legutóbb a Gazette de